

ג'וביר עווד טרביה*

היה אור, היה זוהר

בְּקֶהְלָה הָאֵפְלָה

אֵל תַּעֲשֶׂק

קוּם שָׂא מַה שְׁנוּתָר מֵהָעֵט

וּכְתַב עַל פְּנִיךָ

אֵהִיָּה שׁוֹנָה

אִמְרָד

וְלֹא אִקָּם

אֵל תֵּאָהֵב אִשָּׁה שְׁגָרְתִּית

אֵל תִּתְקַרֵּב אֵל סוֹפְרַת אֲשֶׁר אֵינָה מְבִינָה

מִי הוֹלֵךְ לַיְדָה

אֵל תִּגַּשׁ אֵל מְשׁוֹרֶרֶת

אֲשֶׁר אֵינָה מְרַגֵּיעָה אֶת לְבָהּ

אֵל תִּשָּׂים לֵב לְמַבְקָר רִיקָא

אֵל יִשְׁבְּרוּךְ אֲבָנִים שֶׁל נִקְלָה

אָמַר לוֹ דְּבַר שִׁישְׁתִּיקָנוּ

לְמַעַן לֹא יִחְשַׁב שֶׁלְבָךְ סוֹבְלָנִי וְחַלְשִׁי!

בְּקֶהְלָה הָאֲבוּדָה

הִיָּה אֹר

הִיָּה זֹהַר

אֵל תִּחְבֵּר אֵל הַמְּאֻכְזָבִים

אֵל תִּקְרַב אֵל גְּלִי תַעֲתוּעִיָּהֶם

הִיָּה עִם אִשָּׁה בִּישְׁנִית

אוּ כְּזוֹ שֶׁמְרָאָה בּוֹשָׁה

דַּע מַה רוֹצָה הִיא מִמֶּךָ

אוּ מַה שְׁחָה עֲלֶיךָ בְּהַעֲדָרוֹת לְבָךְ

* ג'וביר עווד טרביה, נולד בשנת 1979 בסח'נין. אח מוסמך, מאבחן, מטפל ומדריך בתחום הפרעות השפה והדיבור, מרצה בחוג לחינוך מיוחד במכללת סח'נין ודוקטורנט בתחום תפקודי החיכרון והשפעה של מצב הדיגלוסיה של השפה הערבית.

הִיָּה מְקַשֵּׁיב
לְרוּחַ
לְצִלְצוּלֵי הַמִּפְתָּחוֹת
הִיָּה מִיָּם עִם הַמַּיִם
כִּף תִּבְיִן כָּל דְּבָר
כִּף תִּמּוֹת כְּשֵׁאתָה כּוֹתֵב
עַל קֶהֱלָה אֶפְלָה
שְׁטוּב יָבוֹא לָהּ
בְּיוֹם מִן הַיָּמִים...!

אני והשירה

אֲנִי וְהַשִּׁירָה
שְׁנֵי חֲבָרִים מוּזָרִים
אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת מִשְׁמְעֶיהָ
וּכְנַפֶּיהָ הַדְּמִיוֹנִיּוֹת
אֲנִי תָר אַחֲרֶיהָ לְלֹא סוּרִיאֲלִיזִים
מְלוּוָה אֶת מְקַצְבָּהּ וְאֶת חֲרוּזָהּ
הִיא מֵתְכַוֵּנֶת שְׁאֲרָגִישׁ אוֹתָהּ
לְמַעַן תַּחֲזוֹר לְאוֹנָהּ
הִיא יִרְאֶה מִפְּנֵי וְאֲנִי מִמִּנָּה
וּבְהִתְרַחֲקוּתֵנוּ
מִשְׁקָלֵי הַשִּׁירָה מֵתַעֲצָבִים
כְּאֵלוֹ אָנוּ שְׁנֵי אֱהוּבִים

אֲנַחְנוּ נִפְגָּשִׁים עַל הַנֵּיר
מֵתַחַת לְסִכַּת הַמַּלְיָם
וְיָם שֶׁל דָּיו שְׁנָעִים לְטִבֵּעַ בּוֹ
אֲנִי מְטַפֵּל בָּהּ וּמִשְׁתַּפֵּר בְּזִכּוֹתָהּ
וְלִפְנֵי כָּל זֶה הִיא מְטַפֵּלֶת בִּי כְּדֵי שְׁאֲרָפְאֶנָּה
וְיִתְעַרְבֵב עוֹלָמָנוּ עִם חֲצֵי הַשָּׁפָה*

* זהו משל עתיק יומין מהמורשת הערבית שמשמעותו המילולית "התערבבו צידי המלכודות עם צידי הקשת והחץ", ובהשאלה: התבלבלו העניינים, הייתה ערבוביה, אנדרלמוסיה.

החולים שנינו או שמא
מרפאים שנינו?

מה חזקה שתיקתנו
בבלעה את קולנו
דממה והגיה ממרחקי מרחקים
מימי אבן מנדור*
אצמעי**
שני אדני שירת המשקל
והנה מורדים בנסח
סופר ושירה בהתמודד עם השנוי...
שני עולמות נאבקים, מוזרים.

איני כותב אותה
והיא אינה כועסת עלי אם אני נמנע
איני מוחא לה כפים
פאשר היא מתברבת בצעדה על הבמה
אף אם אני אוהב את שפתה בכל מאדי
לא אתקרב ממנה
אף אינה לוחשת באזני
אם תעדר שנים
או אם תצא משיר של פרזנק*** וצצה
לא אלחץ ידה
כדי לגלות את חם התעתועים
היא לא כלום בלעדי
ואני בלעדיה רק נסיון
כי אם, נאמר,
שנינו תעתועים
הסופר או שירתו: מי ימות ראשון?

* אבן מנדור: חי במאה ה-13, היסטוריון, חכם שריעה (בהלכה האסלאמית) וידוע יותר כלקסיקוגרף בוכות הלקסיקון הגדול ליסאן אלערב (לקסיקון השפה הערבית).
** אל אצמעי: חי בערך בין השנים 740-828 לספירה, היה פילולוג ואיש מדע ערבי. היה אחד מהפילולוגים המובילים באסכולה הבצרית של הדקדוק הערבי.
*** פרזוק: משורר ערבי שחי במאה השביעית עם ראשית האסלאם, וכתב את שירתו לפי משקלי התנועות והיתדות.